

[Leif Hermann]

stolene efter de bestemmelser, som nu ønskes ophævet, og vi ønsker heller ikke, at dansk retspleje skal stilles i en sådan situation.

Dette skal også ses på baggrund af det forhold, at opgøret efter besættelsen jo forholdsvis hurtigt mistede den meget intense karakter, tror jeg nok man kan sige, og i hvert fald for værnemagerlovens vedkommende jo ikke havde nogen særlig praktisk betydning op igennem 1950'erne.

Vi kan altså støtte lovforslaget, og jeg vil i øvrigt gerne benytte lejligheden til at komplimentere VS for de overordentlig udførlige og tydelige bemærkninger, der har gjort lovforslaget nemt at læse og forstå.

Birgith Mogensen (CD):

CD kan ikke se nødvendigheden af en ophævelse af disse love. Lad dem være, som de er, indtil vores oldebørn eventuelt streger dem! Hvis vi ophæver dem nu, kommer vi nemt til at træde på mange ældre menneskers følelser – jeg tænker her på de ældre generationer, som besættelsestiden efterlod både fysisk og psykisk med smerte og sorg.

Vi kan ikke tilslutte os dette VS-forslag.

Poulsaard (FP):

Det er sikkert rigtigt, at det er en sag med følelser i, og man kan jo diskutere – det har været diskuteret til hudløshed – om det var en klog og rigtig beslutning, der blev truffet i majdagene 1945, da man vedtog de love, hvis eventuelle ophævelse vi taler om – love, der blev gennemført for at undgå en lynchstemning i befolkningen.

Men man kan vel også konstatere, at en lignende situation aldrig mere opstår. Man kan ikke garantere, at der ikke kommer krig igen, men man kan i hvert fald nok konstatere, at den samme situation aldrig nogen sinde vil gentage sig.

Dødsstraffen blev ophævet sidst i 1970'erne, og nu har VS fremsat dette lovforslag om ophævelse af straffelovstillæggene. De er ikke aktuelle i dag, og jeg tror aldrig de bliver det. Vi har diskuteret sagen i mit parti, og vi mener ikke, det er en sag, man kan forlange partidisciplin på, men hvis dette forslag nogen sinde når frem til en afstemning, vil i hvert fald jeg – og jeg tror også andre i gruppen – stemme for det. Vi mener, det er ufornuftigt at have sådan nogle love

stående, når man ikke har brug for dem og aldrig vil få det.

Tinning (VS):

Jeg skal sige tak for SFs og Fremskridtspartiets modtagelse af vores forslag, men må selvfølgelig beklage, at Det Radikale Venstre af grunde, jeg ikke kender til, ikke har formået at være repræsenteret under en debat af så principiel betydning som denne her.

Forskellige ordførere har spurgt, hvad der egentlig er anledningen til at rejse sagen nu, om vi ikke bare kunne lade bestemmelsen ligge og dø hen af sig selv. Grunden til, at vi rejser sagen, er først og fremmest, at det er en rest af dødsstraffen i straffelovstillægget. Den mest fundamentale af alle menneskerettigheder er retten til livet. Derfor er det under alle omstændigheder uantageligt, at vi i dansk lovgivning har en rest af dødsstraf tilbage, og det har selvfølgelig ikke noget at gøre med større eller mindre grad af forståelse for, hvad der er foregået under besættelsen. Det synspunkt, at vi ikke vil have rester af dødsstraffen i dansk lovgivning, gælder i dag, det gjaldt i går, og det gjaldt også for flere år siden, så når hr. Jimmy Stahr spørger, hvorfor vi tager det op lige nu, er svaret, at det egentlig ikke er specielt lige nu. Vi havde også en diskussion om at rejse det i forbindelse med 40-året for befrielsen, og vi har diskuteret det adskillige gange tidligere i VS' folketingsgruppe, men vores synspunkt er altså, at vi ikke vil have rester af dødsstraf i den danske lovgivning. Når hr. Jimmy Stahr siger, at han synes, vi skylder en forklaring på, hvorfor vi rejser sagen netop nu, mener jeg, at hr. Jimmy Stahr skylder os andre en forklaring på, hvorfor Socialdemokratiet ønsker at fastholde en rest af dødsstraffen i dansk lovgivning.

En række af de borgerlige ordførere har talt om, at vi ved at rejse det her kommer til at røre ved en del følelser. Det er da rigtigt, at dette spørgsmål rejser voldsomme følelser, men en politiker, som viger tilbage for at diskutere et spørgsmål, alene fordi spørgsmålet rejser voldsomme følelser, er en fattig politiker. At et spørgsmål er stærkt følelsesladet, er ikke et argument for, at vi ikke skal forholde os til det – jeg havde nær sagt tværtimod.